

वाघेभगस्तृणाम् ॥ सलिलममरपात्रयोऽभितं यद्वन-
परिवेष्टितमूर्तिभिर्भुजैः । फणिजनितविषाग्निसम्प्रदुष्टं
भवति शिवं तदगस्त्यदर्शनेन ॥ स्मरणादपि पापमपा-
कुराने किमुत ? स्तुतिभिर्वरुणाङ्गरुहः । मुनिभिः कथितोऽस्य
यथार्थविधिः कथयामि तथैव नरेन्द्रहितम् ॥ संख्या-
विधानात् प्रतिदेशस्य विज्ञाय सन्दर्शनमादिशेज्जः ।
तच्चोच्चयिन्यामगतस्य कन्यां भागैः स्वराख्यैः स्फुट-
भास्वरस्य ॥ ईषत्प्रभिन्नेऽरुणरश्मिजालैर्नैशेऽन्धकारे दिशि
दर्शयस्याम् । सांवत्सरावेदितद्विभागे भूपोऽर्घ्यस्यार्थं
प्रयतः प्रयच्छेत् ॥ इत्युक्तान्ते उपसंहृतं यथा “दृश्यते स
क्विल हस्तगतेऽर्के रोहिणीसुपगतेऽस्तसुपेतेति” ।

अगस्त्यसंहिता स्त्री अगस्त्यनिर्मिता संहिता । रामचन्द्र-
विष्णुवामनादिपूजेतिकर्तव्यताबोधके शास्त्रभेदे ।

अगस्त्योदय पु० अगस्त्यस्य नक्षत्ररूपेण दक्षिणस्थस्य उदयः ।
अगस्त्यनक्षत्रोदये तस्य च नक्षत्रस्य दक्षिणस्थितत्वेन
उत्तरदिग्वासिनां सर्वदा दर्शनयोग्यता नास्ति, तस्योदयश्च
भाद्रपदे भवति “यस्तु भाद्रपदे मासि उदिते कलसोद्भवे
इति” पुराणम् । तद्विवरणम् अगस्त्यचारश्चन्द्रे दर्शितम् ॥
तस्योदयेज्जलादीनां प्रसन्नत्वं “प्रसन्नादोदयादम्भः कुम्भयो-
नेर्महौजसः इति” रथावुक्तम् ।

अगाध लि० गाध-प्रतिष्ठायां घञ्-न० व० । अतिगभीरे ।
छिद्रे न० । गाधः निम्नोत्तमा स नास्ति यस्येति ।
नीचसीमारहिते “सास्त्रगाधे भये मग्नेति” पुरा० दुर्बोधे
च । “अगाधस्थानवायुणा” इत्यमरः । [छिदे ।

अगाधजल पु० अगाधं जलमत्र । अतिगभीरजले
अगार न० अगम् न गच्छन्मृच्छति प्राप्नोति अग+अ-
अण् । मृच्छे । “तत्रागारं धनपतिमृच्छानिति मेघ० ।
अगिर पु० न गीर्यते दुःखेन गृ-वा० क न० त० । स्वर्गे ।
अगिरौकस् पु० अगिरः स्वर्ग ओकोवासस्थानं यस्य । देवे ।
अगु पु० न गौः किरणोऽस्य । राहुपक्षे सूर्यालोकाभावे
तस्य । गोमूत्रे लि० ।

अगुण पु० न० त० । गुणविरोधिनि दोषे । “तद्वः सर्वं प्रवक्ष्यामि
प्रसवे च गुणगुणमिति” श्रुतिः न० व० । गुणरहिते लि०
“भक्तिप्रीतिप्रणयसहितं मानदम्भाद्यपेक्षं चेतोऽस्माकं गुणवद-
गुणं गोदृष्टं देहमेतत्” इत्युक्तवद्वतः ।

अगुरु न० न गुरुत्वात् । स्वनामप्रसिद्धे, अगुरुचन्दने
“धूपैश्चागुरुमभिरिति” शिशपा वृत्ते (शिशु) च । गुरु-
भिन्ने, उपदेशकसूत्रे लि० । गुरुवर्षभिन्ने लघुवर्षे पु०

“अगुरुचगुष्कं भवति गुरु द्वौ धनकचगुष्मे, शिशिपदना-
साविति” श्रुतबोधः । गौरवरहिते गौरादिपरीतनाम
वति लि० ।

अगुरुशिशपा स्त्री अगुरुःसारो यस्याः ‘तावथी शिशपा
मध्यपदलोपित० । (शिशु) इति प्रसिद्धे शिशपावृत्ते ।
अगूढगन्ध न० न गूढो गन्धो यस्य इव० । हितुद्रव्ये । तन्नि-
र्वासोत्कटगन्धत्वात्तथा । अगुह्यसौरभे द्रव्यभावे लि० ।
अगृभीत लि० न गृहीतम् आन्दसत्वात् हस्य भः । अगृ-
हीते, “जयजय जहृजामगृभीतगुणामिति, भाग० यु० ।
अगौकस् पु० अगः पर्वत ओकः स्थानं यस्य । शरभे पशौ
पर्वतवासिनि लि० ।

अग्नामस्तु पु० द्वि० इ० आनङ् । एकहविर्होमयो-
स्तन्नाम्नोर्देवयोः । तौ देवते अस्य अण् । आग्निभा-
रतं हविः । [देवयोः ।

अग्नाविष्णु पु० द्वि० इ० आनङ् । एकहविर्भोक्तोसाध्यामकयो-
अग्नायी स्त्री अग्नि+ऐङ् डीप् । अग्नेर्योपति स्वाहा
ख्यायाम् । “वरुणानी नचाग्नायी तस्याः सिभन्निभी
समेवि” भट्टः । सा च दक्षकन्या तस्याश्चाग्निप्रयताकथा
महाभारते “दक्षस्याहं प्रिया कन्या स्वाहा नाम महा-
भुजः ॥ बाल्याद् प्रभृति नित्यञ्च जातकामा कुताशने
स न मे कामनां पुत्र ! समग्रं जानाति पावकः । इच्छामि
शान्तं वासं वस्तुं पुत्र ! सहाग्निना । स्वान्द उवाच ।
हव्यं कव्यञ्च यत् किञ्चिदुद्दिष्टं । नामाथ संस्तृतम् ।
होष्यन्त्यग्नौ सदा देवि ! स्वाहेत्युक्त्वा समुद्धृतम् । अथा
प्रभृति दास्यन्ति सवृत्ताः सत्पथे स्थिताः । एयमग्निस्त्वया
साङ्गं सदा वत्स्यति शोभने” । वन० मार्क० प० ।

अग्नि पु० अङ्गति जङ्गं गच्छति अग्नि-नि नलोपः । अग्नौ
स्वनामप्रसिद्धे तेजोभेदे, तेजसि आकाशाद्वायुर्वायो-
रग्निरग्नेरापोद्भूतः पृथिवी, इति” श्रुतिः । तत्र
तेजःपदार्थस्तावद्विविधः सूक्ष्मः स्थूलः । सूक्ष्म-
वायुसंभूतः सूक्ष्मवायुसंभूतः सूक्ष्मः पञ्चीकृतस्तु
स्थूलः “तासां लिङ्गतं लिङ्गतमेकैकां करोताति”
श्रुतौ लिङ्गत्करणस्य पञ्चीकरणस्यायुक्तत्वात् ।
पञ्चीकरणप्रकारश्च पञ्चीकरणशब्दे वक्ष्यते । तथा
च भूतान्तराष्ट्रमागमिजितेन स्वसाङ्गभागेन उत्पन्नः
पञ्चीकृतः । तस्य च पञ्चात्मकत्वेऽपि “वैशेष्यालङ्कार-
इति” शरीरकोक्तेः भूयस्त्वात् तेजस्तत्त्वव्यवहारः ।
सोऽयं स्थूलो वज्रः प्रकारान्तरेण लिङ्गिभः भौकः